

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Quasna[m] superstitiones sanandis morbis adhiberi deploret S.
Augustinus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

CAPVT XLII.

Vigesima secunda morborum caussa, ut probentur homines,
diligantne DEVM, an ad remedia illicita
confugiant?

I.

Deuter. 13. 1.

Prouidè simul & paternè olim DEVS commonuit Israëlitas, his verbis: *Si surrexerit in medio tui propheta, aut qui somnium vidisse se dicat, & prædixerit signum atque portentum, & euenerit, quod locutus est, & dixerit tibi: Eamus, & sequamur deos alienos, quos ignoras, & seruiamus eis: non audies verba Propbeta illius, aut somniatoris: quia tentat vos Dominus DEVS vester, ut palàm fiat, utrùm diligatis eum, an non, in toto corde, & in tota anima vestra.* Hæc monitio ægrotis etiam atque etiam est inculcanda. Sæpe orant, ut sanentur; & quia illis id non prodest, non exaudiuntur: sæpe neque alijs à nobis commemoratis spiritualibus remedijs iuuantur, postquam naturalia omnia in casum adhibuerunt. Imitantur ergo illam insanientis artem, & dicunt:

Virgil. 4.
Æneid.II.
S. Augustin.
lib. 2. de do-
ctrin. Christi-
an. cap. 10.

Flectere si nequeo superos, Acheronta monebo.

Esse tales, & esse superstitiosos, & malè agere, docet egregiè S. Augustinus his verbis: *Superstitiosum est, quicquid institutum est ab hominibus, ad faciendam, & colendam idola pertinet, vel ad colendam, sicut DEVM, Creaturam, partemue vllam Creatura, vel ad consultationes, & pacta quedam significationum cum demonibus placita atque fœderata, qualia sunt molimina Magicarum artium, qua quidem commemorare potius, quàm docere assolent Poëta. Ex quo genere sunt, sed quasi licentiore vanitate, Aruspicum & Augurum libri. Ad hoc genus pertinent omnis etiam ligatura, atque remedia, qua Medicorum quoque disciplina condemnat, siue in præcantationibus, siue in quibusdam notis, quas characteres vocant siue quibusdam rebus suspendendis atque ligandis, vel etiam saltandis quodammodo, non ad temperationem corporum sed ad quasdam significationes, aut occultas, aut etiam manifestas: qua mitiore nomine Physicam vocant, ut non quasi superstitiose implicare, sed naturam prodesse videantur: sicut sunt in aures in summo aurium singularum, aut de struthionum osibus ansule in digitis, aut cum tibi dicitur singultienti, ut dexteram*

MANH

manu sinistrum pollicem teneas. His adjungunt millia inanissimarum observationum. si membrum aliquod salierit, si junctim ambulantis amicis, lupus, aut canis, aut puer medius interuenerit. Denique quid est, in quo anicula, ut scire aliquid videantur, non excogitent supersticiosam aliquam medicinam? Ita insaniunt, ut omnes sanando, sanent nullum.

S. Augustino assonat S. Chrysoftomus, qui insuper & modum exaggerat eorum, qui Dei nomen admiscunt, quo decipiunt quorundam simplicitate. Ita enim talibus remedijs utentem alloquitur: *Non ligaturas verò tantum, sed etiam excantamenta tibi conducis, vetulas ebrias, & titubantes in domum agens. Nec confunderis, nec erubescis, post tantam ad hæc trepidans disciplinam: & quod grauius est, errore, quando hac admonemus, & dissuademus, putantes se excusari, dicunt: quòd Christiana est mulier hac excantans, & nihil aliud loquitur, quàm DEI nomen. Propterea namq; magis ipsam odi & auersare, quòd DEI nomine ad contumeliam utitur: quòd se dicens esse Christianam, gentilium opera facit. Etenim & demones Dei nomen fatebantur, sed tamen erant demones, & ita Christo dicebant: Nonimus te, quoniam es Sanctus DEI, & tamen ipsos increpauit, & eiecit. Quare non idcirco remedium aliquod sanctum est, quia sancta admiscuntur, sed quia sanctè vsurpatur. Immo tantò maius flagitium est, si sacra sacrilegijs profanentur. Quid enim indignius, quàm ut crux, nomen DEI, ipsum corpus Christi, ad perniciem animarum adhibeatur, & diuina bonitas cogatur seruire malitiæ atque artibus diabolorum?*

Itaque hi tales, qui eiusmodi remedia vel quærunt, vel admittunt, alijs remedijs indigent, ne ad illicita remedia anhelent. Quorum primum est, valde hoc peccatum Deo displicere quod & tam seuerè prohibuit. *Non declinetis, inquit, ad magos, nec ab ariolis aliquid sciscitemini, ut polluamini per eos. Ego Dominus Deus vester.* Et alibi, vbi eadem, repetit, ait Scriptura: *Omnia hæc abominatur Dominus.* Quæ sæpius repetit. S. Paulus, *Nolite locum dare diabolo,* ait: & rursus: *Nolo vos socios fieri demonum.* Dant autem locum diabolo, & socij fiunt demoniorum. Sicut enim ait S. Chrysoftomus: *Qui cumque artes diabolorum vsurpant, ut sanentur, si aliquo morbo ceterat, illico resiliens à Domino,* ait aureum os, ad da-

III.
S. Chrysoft.
hom. 21. ad
pop.

V
IV.